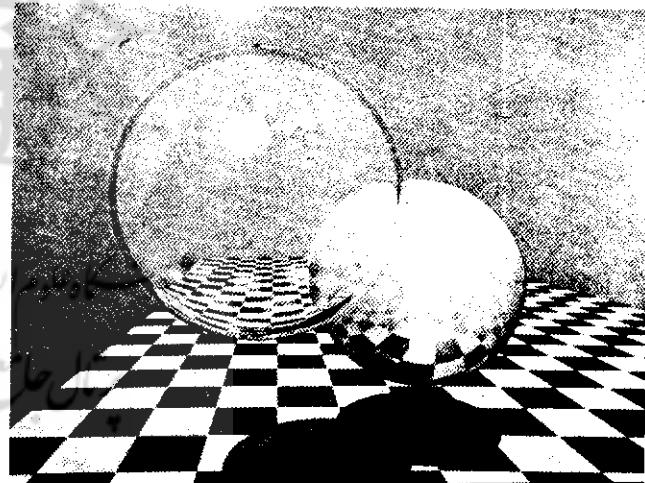

کِلک خیال انگیز کامپیوْتر

علی پارسا

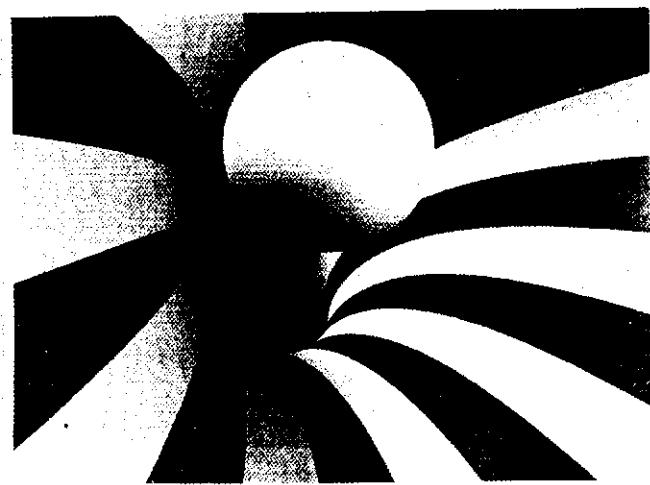

گرافیک کامپیوْتری

آن بخش از علم و فن کامپیوْتر که به ارتباط گیری تصویری با کامپیوْتر مربوط می‌شود گرافیک کامپیوْتری نام دارد.

کامپیوْتر، البته، چیزی جزیک ماشین حساب خودکار و بسیار سریع نیست و ارتباط متدائل انسان با این وسیله هم معمولاً با تبادل حروف و ارقام و اعداد صورت می‌گیرد. اغلب مالیستهای خروجی کامپیوْتری را دیده‌ایم که معمولاً پر است از جدولهای ارقام و حروف که در مجموع چندگی به دل نمی‌زنند. اما در گرافیک کامپیوْتری وضع به گونه دیگری است. اینجا سخن از خط و سطح و رنگ است و به جای جدولهای اعداد و ارقام، تصاویر

چشم نوازی به عنوان محصول کار کامپیوْتر عرضه می‌شود. گرافیک کامپیوْتری سه زمینه اصلی فعالیت دارد: تحلیل تصاویر، پردازش تصاویر، و ایجاد تصاویر. عکسبرداری ماهواره‌ای از منابع زمینی و دادن این تصاویر به کامپیوْتر برای بررسی، به منظور یافتن منابع جدید زیرزمینی، ازجمله نمونه‌های تحلیل تصاویر است. اگر کامپیوْتر روی تصویری عملیاتی انجام دهد و آن را به تصویر دیگری (مثلًا تصویر واضح‌تر و مشخص‌تری) تبدیل کند آن گاه در اینجا یک کار پردازش تصاویر

انجام گرفته است. اما زمینه مورد نظر ما ایجاد تصاویر است. در اینجا کارشناس هنرمند (یا هنرمند کارشناس) معمولاً با تصویرهای موجود شروع به کار نمی کند بلکه به کمک کامپیوتر تصویرهای را ایجاد می کند. او با استفاده از برنامه های کامپیوتری و ابزارهای ورودی کامپیوتری خطها و سطحهای را روی پایانه گرافیک رسم می کند، بعد آنها را با استفاده از امکانات رنگی پایانه رنگ می زند، و بر پایه ذوق خود و قواعد ترکیب تصاویر (کمپوزیسیون) اجزای رسم شده را جایه جا می کند و سرانجام یک تابلوی چشم نواز به عنوان «نقاشی کامپیوتری» آماده می شود.

تحولات و پیشرفت های امر کامپیوتر چه در زمینه ساخت افزار، یعنی خود کامپیوتر و دستگاه های جانبی آن، و چه در زمینه نرم افزار، یعنی برنامه های کامپیوتری، موجب شده است که امکانات گرافیک کامپیوتری بسیار زیاد شود و تصاویر ایجاد شده با کامپیوتر به میزان بالایی از دقت و واقع نمایی (realism) بر سد. اما شگفتی نقاشی های کامپیوتری آن است به در عین آنکه اجزاء یک تابلو را می توان بسیار شبیه به تصاویر اشیاء واقعی تهیه کرد، این امکان هم هست که رابطه بین این اجزاء به صورتی کاملاً مغایر پذیده های واقعی باشد. از این نظر با استفاده از گرافیک کامپیوتری می توان با سادگی نسبی تصاویری تولید کرد که تهیه آنها از راه عکاسی یا نقاشی بسیار مشکل یا غیر ممکن است. تصویر کره های بلورین که روی صفحه شترنجی در هوا معلق ایستاده اند یک نمونه از این تصاویر است (تصویر صفحه قبل). برای اینکه بینیم چگونه کامپیوتر می تواند چنین تصاویری را ایجاد کند باید ابتدا تصویر را بشناسیم.

چگونه کامپیوتر تصویر را ایجاد می کند؟

برای اینکه تصویری روی صفحه تلویزیونی پایانه نمایش داده شود، باید اطلاعاتی در مورد میزان روشنایی هر نقطه و رنگ آن موجود باشد. این اطلاعات در اثر اجرای برنامه های کامپیوتری به صورت مجموعه ای از اعداد تولید شده و به پایانه فرستاده می شود. هر چه تعداد این نقاط قابل نمایش بیشتر باشد تصویر حاصل شده دقیقتر و واضحتر دیده خواهد شد. میزان تراکم این نقطه ها را تفکیک پذیری (resolution) پایانه می نامند. معمولاً پایانه هایی با تفکیک پذیری متوسط دارای بیست هزار نقطه قابل نمایش است. چون در سیستمهای گرافیکی مهندسی و کارهای علمی به دقتی بیش از این نیاز هست، از پایانه هایی با تفکیک پذیری بالا، در حدود بیش از یک میلیون نقطه در صفحه نمایش، استفاده می شود.

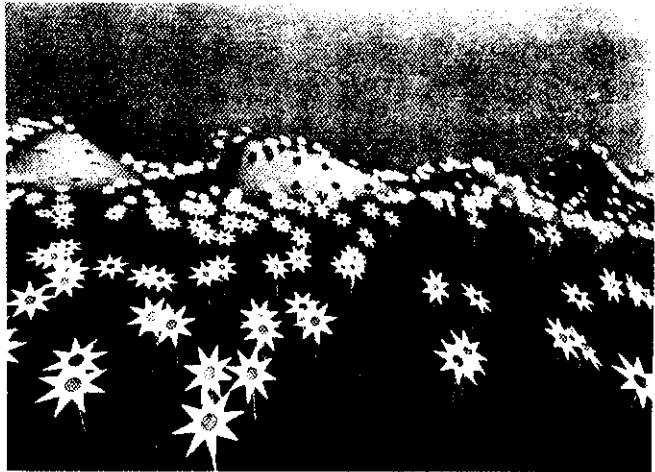
از مطالب بالا شاید این تصور پیش بیاید که کارشناس گرافیک کامپیوتری مجبور است برای نمایش هر تصویر تکلیف بیش از بیست هزار نقطه را تک تک روش سازد و عددی برای میزان

تصویر چیست؟
ژرژ سورا (George Seurat) (۱۸۵۱-۱۸۹۱) نقاش آمپرسیونیست فرانسوی در قرن نوزدهم با خلق آثاری که عملانه از کنار هم گذاشتند نقطه های رنگی ایجاد شده بود به این واقعیت علمی اشاره کرد که دستگاه بینایی انسان می تواند از مجموعه نقاط کنار هم چیده شده به ادراک تصاویر و اشیاء بر سد. او برای رنگ کردن تابلوهای خود از نقاطی به نسبتهای مختلف رنگ های گوناگون رادر ترکیب کردن این نقاط به نسبتهای مختلف رنگ های گوناگون را در چشم بیننده مجسم می نمود. روش سورا که خود آن را دویزیونیسم (divisionisme) می خواند اکنون بیشتر به نام پوان تیلیسم (pointilisme) یعنی مكتب نقطه گذاری شناخته می شود. این نام را معتقدین روش او درست کردن. اما کدام تصویر است که پوان تیلیستی نباشد؟ واقعیت آن است که هر تصویری، چه نقاشی و چه عکس، به هر حال از تعداد زیادی نقطه

بالا است.

یک دسته دیگر از دستگاههای جانی که برای تولید تصاویر کامپیوتری لازم است دستگاههای معروف به دستگاههای ورودی گرافیک (graphical input devices) است. اینها دستگاههایی است که به پایانه گرافیک متصل می‌شود و نقاش می‌تواند با استفاده از آنها به نقاط و شکل‌های مختلف روی صفحه تلویزیونی پایانه «اشاره» کند و در محلهای مورد اشاره شکل‌های را رسم کند یا خطوطی را حذف کند. در واقع این نوع ابزارها نقش «قلم موی کامپیوتری» نقاش را دارد. متداول‌ترین این گونه دستگاهها در حال حاضر لوح (صفحه) و قلم الکترونیکی (electronic pen and tablet) است. این دستگاه، همان طور که از نام آن برمی‌آید، دو جزء اصلی دارد. اول یک وسیله شبیه به قلم که با یک سیم به پایانه وصل می‌شود و دیگر لوح الکترونیکی که کامپیوتر قادر به تشخیص حرکت قلم روی آن است، این لوح هم با سیم به پایانه وصل می‌شود. نقاش با حرکت دادن قلم الکترونیکی روی لوح می‌تواند علامتی را روی صفحه تلویزیونی پایانه به حرکت وارد کند و با انتخاب دستورهای معینی به کشیدن خط و سطح و انتخاب رنگ برای آنها پردازد.

اما حتی اگر تمام این وسائل آماده باشد هنوز نیاز به یک وسیله دیگر است. این «وسیله» برخلاف سایر وسائل ذکر شده دیده نمی‌شود و درون کامپیوتر قرار دارد. مقصود ما نرم افزار یا برنامه‌های گرافیک است. این برنامه‌ها اعداد لازم را برای تعیین میزان روشنایی و رنگ نقاط روی صفحه تلویزیونی فراهم می‌کنند. اجرای دستورهای مختلف این برنامه‌ها توسط نقاش باعث می‌شود تا خطوط، سطوح و رنگهای مختلف در جاهای دلخواه صفحه تلویزیونی پایانه نمایش داده شود. از این جا به بعد دیگر ذوق و مهارت نقاش است که تعیین می‌کند خطوط و سطوح و رنگها چگونه ترکیب شود و چه اثری پدید آید. کمپوزیسون اجزاء تصویر از این به بعد به عهده نقاش است و کامپیوتر مثل شاگردان زحمتکش استادان بزرگ رنسانس، که کارهای پر رحمت و تکراری را برای تکمیل تابلوهای بزرگ آنان انجام می‌دادند، بدون هیچ شکایتی به دقت کارهای محوله را انجام می‌دهد. نقاش یک گل آفتابگردان کوچک را با استفاده از قلم و لوح الکترونیکی ایجاد می‌کند، بعد به کامپیوتر دستور می‌دهد تا هزار گل مثل این گل را روی زمین تیه و ماهوری که قبل را روی صفحه کشیده است قرار دهد. بل افالصه دستور اجرا می‌شود و زمین چمن خالی پر از گلهای زردرنگ و زیبا می‌شود، هزار گل و همه شبیه یکدیگر، در حالی که گلهای جلوی تصویر بزرگتر و گلهای عقیقی با رعایت قواعد پرسپکتیو کوچکتر دیده می‌شود. حتی می‌توان با تغییر دادن منبع نور فرضی حالت قرار گرفتن گلهای

روشنی و رنگ هر نقطه ایجاد کند. اما (خوشبختانه) در عمل چنین نیست. در کامپیوترهایی که دارای امکانات گرافیک هستند نرم افزارها یا برنامه‌های گرافیک موجود است که استفاده کننده با «فراخواندن» آنها قادر است عملیاتی مثل رسم یک خط یا منحنی، رسم یک سطح، پر کردن یک سطح مشخص با رنگی خاص، رسم دایره و بیضی، سایه زدن سطوح با توجه یک منبع نور فرضی، را به راحتی انجام دهد. در این حالت نرم افزار ذکر شده به طور خودکار تکلیف نقاط روی صفحه تلویزیونی را روشن می‌کند و استفاده کننده درگیر این نوع وظایف شاق نمی‌شود.

چگونه می‌توان با کامپیوتر نقاشی کرد؟

کسی که بخواهد به کمک کامپیوتر به خلق تصاویر پردازد باید مجهز به ابزارهای معینی باشد. واضح است که دسترسی به یک کامپیوتر اولین شرط است. نوع کامپیوتر مورد نیاز را نوع کار نقاش تعیین می‌کند. اگر نقاش بخواهد تصاویری با تفکیک پذیری و دقت خیلی زیاد تولید کند ناچار از دسترسی داشتن به کامپیوترهای بزرگ و حتی ابرکامپیوترها (super-computer)، کامپیوترهایی با سرعت و حافظه بسیار زیاد است. این حد از دقت در مورد تصاویری که سیار شبیه به واقعیت است ضروری است، مثلاً تصاویر کتاب مورد بحث اغلب با چنین کامپیوترهایی ایجاد شده است. ولی اگر نقاش دقت و سرعت زیادی را در نظر ندارد و صرفاً دسترسی به امکانات تولید تصاویر رنگی برای او کافی است می‌تواند از کامپیوترهای کوچکتر و حتی کامپیوترهای شخصی (personal computer) استفاده کند. بعد از معین شدن کامپیوتر نوبت به دستگاههای جانی آن و از همه مهمتر پایانه گرافیک می‌رسد. پایانه گرافیک به دو نوع رنگی و تکرنگ در دسترس است و بسته به میزان تفکیک پذیری دارای دقت کم یا زیاد است و بهای آن نیز به همین نسبت پایین یا

در آمدی به فلسه

Oliver Leaman, An Introduction to Medieval Islamic Philosophy, Cambridge University Press, 1985.

فلسفه اسلامی موضوعی است که در دانشگاه‌های غربی در دانشکده‌ها و مدرسه‌های شرق‌شناسی تدریس می‌شود نه در گروههای فلسفه. در گروههای فلسفه دانشگاه‌های بزرگ اروپایی و آمریکایی انواع و اقسام موضوعات در فلسفه و تاریخ آن تدریس می‌شود، اما موضوعاتی که در ضمن تاریخ فلسفه گنجانده شده کلاً ناظر به فلسفه غربی است. البته، مورخان فلسفه در غرب فلسفه اسلامی را به عنوان مکتبی که در تکوین فلسفه غرب مؤثر بوده است مورد توجه قرار داده‌اند، ولی این توجه از حد نوشتمنی یکی دو فصل کوتاه در تاریخ فلسفه قرون وسطی تجاوز نمی‌کند، و فلسفه اسلامی هیچ وقت تحت عنوان یک درس مستقل تدریس نمی‌شود. فلسفه اسلامی در واقع موضوعی است که شرق‌شناسان به آن پرداخته‌اند و کسانی هم که به مطالعه این موضوع می‌پردازند دانشجویان شرق‌شناسی هستند نه دانشجویان فلسفه و تاریخ آن.

تدریس فلسفه اسلامی در گروهها و مدرسه‌های شرق‌شناسی و مطالعات خاورمیانه موجب شده است که حق این رشته در دانشگاه‌های غربی ادا نشود، چه معمولاً شرق‌شناسان از دیدگاه خاصی به فلسفه و علوم عقلی توجه می‌کنند و ذهن آنان چنانکه باید فلسفی نیست. فلسفه اسلامی جزء علوم عقلی است و آن طور که دانشجویان فلسفه به فلسفه و مسائل آن توجه می‌کنند مسلماً محققان دیگر (بخصوص کسانی که ذهن فلسفی ندارند) نمی‌توانند آن را درک کنند و عمق آن را دریابند. وانگهی، شرق‌شناسان از این حیث که شرق‌شناسند موضوع مورد مطالعه خود را به صورت امری تاریخی در نظر می‌گیرند، درحالی که مسائل فلسفی در اسلام مسائل زنده بوده و هست و هنوز هم بسیاری از مسائل در جهان اسلام کمابیش همان نقشی را ایفا می‌کنند که در زمان ابن سینا و غزالی و ابن رشد می‌گردند.

در میان مستشرقان به ندرت کسانی بوده‌اند که فلسفه اسلامی را نه از دیدگاه مستشرقان بلکه از دیدگاه فلسفی مورد توجه قرار

آفتابگردان را نیز تغییر داد.

این حد از تسهیلات برای کارهای هنرمند نقاشی بسیار مقتض است. از خوبیهای نقاشی کامپیوتری این است که به کسانی که ذوق هنری دارند اجازه می‌دهد نقاشیهای دلپذیر و هنرمندانه بکشند و لازم نیست نگران خام دستی خود در طراحی باشند. در واقع مسئله «هماهنگی ذهن و دست»، که در نقاشی به شیوه متدالوی گاه بسیار اهمیت دارد، در اینجا حذف می‌شود و هنرمند می‌تواند فقط به تنحیه و سایه روشنها را به این «کلک خیال‌انگیز» بسپارد.

زمانی ژان کوکتو هنرمند فرانسوی گفته بود تا وقتی که وسائل فیلم‌سازی مثل مداد و کاغذ ارزان نشود سینما را نمی‌توان هنر به شمار آورد. حتی امروز تاریخ سینما به آن زمان فاصله زیادی داریم ولی به هر حال سینما یک هنر تمام و کمال محسوب می‌شود. با روندی که وسائل گرافیک کامپیوتری پیموده و ارزانتر و کارآتر شده‌اند می‌توان پیش‌بینی کرد روزی که تهیه وسائل نقاشی کامپیوتری از تهیه وسائل فیلم‌سازی ارزانتر باشد، روزی است که هنر و نقاشی کامپیوتری هم به عنوان یک هنر (شاید «هنر هشتم») شناخته شود.

درباره کتاب

کتاب دکتر برویت اولین کتابی نیست که در آن مجموعه‌ای از تصاویر تولید شده به کمک کامپیوتر گردآوری شده است، اما نو بودن تصاویر آن، تعداد زیاد تصاویر، چاپ رنگی مرغوب و توضیحات مفید و در عین حال ساده نویسنده و از همه مهمتر سطح بسیار بالای تکنیکی تصاویر، این کتاب را از کتابهای مشابه قبلی متمایز می‌کند. نویسنده کتاب که از فیزیکدانان آزمایشگاه‌های لوس آلاموس است اغلب تصاویر کتاب را خود روی کامپیوترهای بسیار سریع و قوی آن مؤسسه ایجاد کرده است. نقاشیهای کامپیوتری هنرمندان را پنی نیز به کتاب جنبه‌ای نسبتاً بین‌المللی داده و مقدمه کارل ساگان ستاره‌شناس معروف معاصر در عین کوتاه بودن مسائل مهمی را مطرح می‌کند. وی در این مقدمه می‌گوید:

«یکی از مزایایی که در عوض زندگی کردن در دوره‌ای پر تلاطم مثل دورهٔ ما دریافت می‌کیم، دیدن اختراقات و روندها و اندیشه‌هایی است که، اگر آن قدر احمق نباشیم که نوع بشر را به کلی از بین ببریم، جزئی از فرهنگ انسانی آینده خواهد بود. هنر کامپیوتری نیز تحولی از این نوع است.»

کتاب هنر و کامپیوتر دریچه‌ای به سوی این تحول فرهنگی دوران ما می‌گشاید.